

Акватепе през Родопско конче

Написано от voi4ka

Петък, 17 Ноември 2017 00:00

Слизам от седалката на колелото с леко измръзнали пръсти. Точно 8.00 часа е. Пред Весо е обичайната лудница - багажници, колела, раници. Кой недоспал, кой се напил... Пешо изобщо го няма. Всички обаче са надъхани и час по-късно разтоварваме на чешмата в началото на черния път Белица - Загражден. От джипа на Ачо дъни право хоро и на паркиралите наблизко авджии им става ясно, че днес лов няма да има. Дивеча се е покрил поне през 7 дерета. Вода, камери и на педалите. Очаква ни прекрасен маршрут, дивотия и родопско равно.

Началото е малко сковано. Не съм карал почти три месеца. Леката загрявка по макадама ми помага да издишам мръсотията събрана цяла седмица в града, пък и слънцето взе да се показва зад мъгливите облаци и май времето ще отвори. И тъкмо докато се чудя дали аз съм зле или колелото нещо не върви и хоп - разклона за Родопско конче и Акватепе, което значи поне час и нещо бутане. Тук съм силен. Събличам се по къси ръкави и захапваме баира. В днешната велогрупа, като изключим Весо, всички сме 100+ килограма и се лее здраво пот, но темпото е добро. Така в игри и закачки преваляме билото.

Повечето хора които са чували но не са виждали Родопското конче, си представят веднага пиринските била и пропастите между Бански суходол и Кутело. Бързам да ги успокоя, че тук мащабите са в пъти по-малки, но не и за сметка на красотата. На фона на гъстата гора наоколо скалният ръб се откроява силно, а ако човек залитне и падне по безкрайните сипеи ще спре чак в Хамбардере.

Хижата под връх Аква Тепе (Белички връх) е в отлично състояние, даже чисти чаршафи си има. Големите поляни отпред са едно от най-любимите ми неща, първо защото винаги има по някоя любопитна сърна и второ, защото от тук започва истинското каране. Местните ловни дружини поддържат добре района, нали бай Тошо е кацал на времето тук с хеликоптер да ловува, а близките махали в дерето са били предвидливо обезлюдени да не пречат на бившите първенци. Сега си има постоянно живеещи хора там и къщите белеят с оправени покриви и в Хамбар, и в Планинско. Най-хубавото е, че целият район наоколо се е запазил непокътнат и див, та човек да може да се наслади на красотите на Родопите без да му ходят по главата.

След глътката дежурна ракия сме отново на педалите. Редуват се тесни пътечки и камъни, билни поляни със спиращи дъха гледки към източните Родопи, стръмни технични спускания, изровени от диви прасета участъци, корени, паднали дървета...

Акватепе през Родопско конче

Написано от voi4ka

Петък, 17 Ноември 2017 00:00

Познатото родопско великолепие. Идва ред и на другата ловна хижа Инкая, където може да заредите с вода и да прецените силите си. Пътища за прибиране много. Един от вариантите е да хванете пътя за [Бор](#) надясно и от там да отидете до хижа Сини връх (Новаковска, Васил Коларов), от където да спуснете пътеката до селото. Другият е да продължите по пътя наляво за Врата и на разклона за Белинташ да кривнете в другата посока и да спуснете една от най-техничните пътеки в района - Тополовската. Ние нямахме много време и по асфалта през Орешец, Горнослав и Червен се прибрахме до Асеновград.

Страхотен маршрут подходящ за всеки средноподготвен планински колоездач. Вода има на черния път Белица - Загражден и на двете ловни хижи. Приятно каране.

